

Tiberio Madonna

La sonjo

furtita

Editerio *La Plumo*, Italia

LA SONJO FURTITA

Olim esis du spozi jus mariajita, qui interamoris tre tenere, e vivis l'una por l'altra. Elu nomesis Brenda, ed ilu nomesis Dylan. Omnamatine el vekis ante sua spozo, staceskis entuziasmoze e preparis kun amoro e sorgo la dejuneto por il.

Pos kelka monati, ye ula dio, Brenda vekinte turnis la kapo vers ilu, qua ankore dormis, ed el remarkis ke sur ilua vizajo esas stranja ed intensa smailo. Il semblis juar kun vera plezuro sua bela sonjo, ed aspektis kun mieno tre amoroza. Ica afero esis nova e stranja

por el, qua ne sentis su tranquila, e komencis suspektar ulo: el komencis esar jaluza. Brenda timis ke elua Dylan esas sonjanta altra muliero!

Ne tolerante la dubito, kande il vekis ed esis ankore somnolanta, el quik questionis il pri la kontenaji di ilua sonjo: “Quon tu esis sonjanta? *Quan* tu esis sonjanta? Pro quo tu aspektis tante felica? Kun qua tu esis en la sonjo? Pro quo tu montris tante plezuroza mieno?” El duris per tala questioni, kun intereseso ed insistado, ma ne trovis kontentigeso, nam Dylan simple respondis, plurafoye, ke il regretinde tote ne memoras quon il esis sonjanta.

“Ma tu esis sonjanta un instante ante nun! Tu jus vekis! Quale esas posibla ke tu ja obliiviis omno?” La respondo da ilu esis sempre la sama: la sonjinto repetis ke il ne sukcesas memorar. To augmentis la suspekti di Brenda...

Sequantamantine, Brenda vekis e kun kuriozesoj quik turnis la kapo itere vers sua spozo, qua cafoye esis turnita vers l'altra latero. Lore el rapide levis su e kuris al altra latero de la lito, por vidar quale aspektas la vizajo de Dylan.

La sama mieno smailanta e juanta!

Ye ta punkto, el rezolis sen hezito vekigar quik la spozulo, e riqwestionar il pri la sonjo. El sukulis Dylan energioze,

ed il vekis surprizata e pavoranta: “Quo esas? Quo eventis?” E Brenda komencis itere la sama serio de questioni kun extrema kuriozeso ed anxio. Il mustis repetar tote obliiir la sonjo, ed el objeccionis mem plu energioze ed astonate: “Ma tu esis ankore sonjanta kande me sukusis tu! Quale tu obliiis omno tante rapide?” “Me ya ne memoras! Lo ne esas pro mea kulpo.” “E pro quo tu esis turnita vers l’altra latero?” “Ho! Me ne savas lo! Me ne aperceptas quon me facas dum la dormo.” E la diskuto duris dum kelka tempo sen ula solvo, pos quo el mustis rezignar, ma duris suspektar mem plu multe.

Brenda atingis sen dormar la matino sequanta e, regardante Dylan, vidis itere la sama mieno. Subite el haveskis ideo. Staceskinte, el kuris prenar mikra aspiratoro – ta qua uzesas por l’automobili – e retroveninte apuntis ol a la fronto di Dylan, e presis la butono por aspirar. Pos kelka sekundi, el renversis la kontenajo aden saketo, e quik pose inhalis ol. El pensis: “Me kaptis lua sonjo e, se me aspiras ol, me facos ta sonjo, e vidos quon il sonjis!”

Konvinkita pri to, sequantavespere Brenda iris dormar esperoz ed optimista. El esis certa obtenor sua skopo per tala stranjega sistemo...

Ed el sucesis!

El facis la sonjo di sua spozulo. E qua esis en la sonjo? Nulu altra kam el ipsa: Brenda. El sonjis su ipsa, e talmaniere tandem persuadesis pri l'inocenteso di Dylan, e tranquileskis.

Fakte, dum la sequanta dii Brenda aspektis plu serena, e retroaquiris sua entuziasmo e sua joyo.

Ma, dum ke pasis la dii, el komencis remarkar progrese plu klare ke Dylan tristeskadis: il divenis progrese plu melankolioza, maxim multe dum la matini, kande il vekis. Il ne plus havis plezuroza mieno dum dormar, e to reflektesis anke sur la vivo dum la jorno:

Dylan esis evidente e neexplikeble plu trista!

Ka neexplikeble?

Nu, la justa expliko ne tardesis venar a la mento di Brenda: Dylan ne plus sonjis el, pro ke el furtabis la sonjo di il! Ho! Quala leda deskovro! Qual angoriganta expliko, qua tamen esis exakta! Brenda komencis neeviteble repentar pro sua ago e pro sua egoismo, e komencis sentar remorso. “Pro mea kulpo, Dylan nun esas trista e depresita, pro ke lu ne plus sonjas me dum la nokti; e to esas pro ke me furtis lua sonjo! Quale me povas reparar to? Me ne savas quale restitucar la sonjo ad il!” Tala

esis la pensi qui progrese plu ofte amaseskis en la mento di Brenda.

Ye certena dio, el remarkis neexpektinte ke la vizajo di Dylan, dum ke il dormas, montras ne trista mieno, difere del antea dii, ma mem ridanta! Ho! Quala surprizo! Quo eventas icafoye? Brenda ne povis savar ke en la sonjo Dylan dialogas kun sua bofratulo Carl:

“Carl, me esas trista de kelka tempo, ma nur en la sonji me sucesas savar pro quo: me de multa dii ne plus sonjas Brenda. Me ne plus vidas el dum mea experienci dumnokta, el esas nulaloke

en mea sonji. Ube esas mea amatorino?
Ho ve!”

“Ho! Ka vere? De quanta dii?”

“Cirkume de dek dii ante nun. De lore el ne plus aparas en mea noktala vivo, en mea sonji. E tote subite! Antee me sonjis el omnanokte.”

“Ma quon tu dicas a me? Astonanta! Me subisis la sam afero kelka monati ante nun! To simile eventis a me, pri mea spozino Gerda: anke en mea sonji, Gerda desaparitis!”

“Ka vere? Ka vere anke a tu? Ka Gerda desaparitis?”

“Yes! Gerda malape... hm...
desaparis!”

“E quo eventis pose? Ka pose el
riaparis?”

“Yes, ma vartez: me mustas explikar a
tu la kauzo di to; quoniam me deskovris
ol, me sucesis solvar la problemo. Me
audis Gerda dum ke el parolis telefone
ad amikino di su: Gerda parolis kun tono
regretanta, e plendis pro ke el ipsa
furtabis mea sonjo, en qua el esis, per
“aspirar” ol!”

“Ka per “aspirar” ol??”

“Yes, “aspirar” mea sonjo! Per
aspiratoro, dum ke me esis dormanta.”

“Ho! Ma quon tu dicas? Ka tu es serioza? Ka tu jokas?”

“No, no! Me dicas lo vera: ya to!”

“Aspirar sonjo per aspiratoro! Ma to esas ridinda!”

E Dylan komencis ridar. E lu ne povis retenar su.

E Brenda, en la mondo reala, regardis il astonate, dum ke il ridis, e ridis, e ridis...

Ed el kuriozeskis progrese plu multe: el volis savar, ma ne volis ankorfoye furtar la sonjo, por ne iterar la mala ago, pri qua el repentabis; do Brenda pensis

ke adminime el darfas vekigar il por probar savar.

Dume, la dialogo duris:

“Nun, Dylan, me explikabas a tu lo eventinta a me, e pro deskovrir to me povis solvar l’afero. Tre probable, o preske certe, tua spozino Brenda facis lo sama a tu, e ne havas la kurajo dicar lo a tu, timante tua reakto e tua reprocho. El ne povas ipse solvar l’afero, ma tu ya povas: tu mustas...”

Exakte en ta instanto Brenda sukusis Dylan e vekigis il.

“He! Dylan! Vekez! Quon tu sonjas? Pro quo tu ridis?”

Ma el obtenis itere la sama respondo: “Ha! Quo eventas? Ka me dormis? Ka me sonjis? Me ne plus savas quon me sonjis.”

Tale Dylan ne povis solvar l’afero e retroprenar sua sonjo.

La sama eventajo iteresis dum kelka dii. Tandem Dylan dicis a Carl dum la sonjo:

“Brenda sempre vekigas me kande tu esas diconta la solvo; pluse, l’agiteso di la subita veko faciligas la tota oblivio di la sonjo: me nultempe sukcesas memorar ica konverso pos ke me vekas, e do me savas nulo, dum la jorno, pri tua deskovro e pri la furto di la sonjo. Quale ni povas

solvar to? Ka tu povas telefonar a me dumjorne? Me pregas tu! Tale tu informos me kande ni esos vekinta e koncianta. Tu ja savas mea numero: 555-90210.”

“Ho, Dylan! Ma no! Me regretas! To ne esas posibla, nam en la mondo reala me ne savas pri tua problemo; me savas lo nur en ica sonjo, e do me ne povas savar ke me mustas telefonar a tu. Ma pro quo Brenda vekigas tu?”

“Pro ke omnafoye ni parolas pri l’aspiro dil sonjo, e to... ridigas me, ha, ha! El volas savar pro quo me ridas.”

“Me ne savas quon konsilar a tu pluse. Tu mustas probar memorar ica

sonjo, e por retroprenar tua antea sonjo, la furtita, tu mustas simple...”

Ankorfoye interrupto da Brenda, ma cafoye el, itere suspektanta e jaluza, e ne obteninta la respondo dum plura dii, rezolvis itere rekursar al aspiratoro!

Pro to Dylan ne plus sonjis Carl e lua informi e konsili, e mem ne savis pri l’aspiro dil sonjo, nam il ne sucesis memorar la sonji facita.

Ma Brenda, dum la nokto sequanta, inhalinte la nova sonjo aspirita, sonjis Carl, qua povis informar el pri omno.

“Brenda, tu devas restitucar la sonjo a Dylan, nam il sufras pro to.”

“Yes, me volus, ma me ne savas quale agar.”

“Tu ipsa ne povas, ma il povas: il mustas simple retroaspirar la sonjo de tu, per la sama mashino.”

“Ho! E pro quo il ne facas lo?”

“Il sempre oblivias lo sonjita, e do ne savas ke lua sonjo aspisesis. Pluse, me mem ne sucesis dicar la solvo ad il.”

“E do quale agar?”

“Tu mustas dicar a lu ke tu aspiris lua sonjo, e ke il povas retroaspirar ol.”

“Ho! Me timas dicar lo ad il! Il reprimandos me! Ma se to esas l’unika moyeno, me facos lo.”

Kande venis la matino, Brenda vekis, quale kustumale, ante Dylan, e vartis ke il vekez por revelar ad il omno pri l'aspiro, e por dicar lo facenda.

Tandem Dylan vekis spontane, kelke trublita, e Brenda, kun timo, komencis dicar:

“Ho, Dylan! Bona matino! Me devas dicar a tu ulo importanta...”

“Ne dicez lo a me. Me ja savas: tu aspiris mea sonjo, ka ne?”

“Ho! Ma quale tu savas lo? Me aspiris ne nur tua sonjo kun me, ma anke tua sonjo kun Carl.”

“Ho, yes! Ma cafoye me sonjis tua matro! E do cafoye me havis nulo ridenda... Tamen fortuneze el savis omno, e dicis omno a me. El esis tre agitata, pro ke de diversa dii el volas babilar kun tu, e tu ne sonjas el. El esis nervoza ed iracanta, quale se lo esus pro mea kulpo!”

“Ho, me regretas! Ma adminime nun ni, o plu bone tu, povos solvar la problemo!”

“Bone! Nextanokte me retroaspiros mea sonjo de tu e me retrohavo mea joyo!”

Tavespere Brenda iris dormar, e Dylan vartis ke el dormeskez por aspirar

sua sonjo. Kande el, dormeskinde, komencis movar rapide l'okuli dum la fazo REM, il prone uzis l'aspiratoro apuntante ol ad elua fronto. Pose, il varsis la sonjo aden saketo, quale Brenda facabis, ed inhalis olu. Tandem il enlitigis su por dormeskar, e rikomencar sonjar felica sua dolca Brenda...

Ka sua dolca Brenda?

“Ho! Tandem! Quanta tempon me vartis! Ube tu esas, Brenda? Ka me retrohavas tu, mea dolca Brenda? Ka tu esas? Me joyas riembracor tu en mea sonji! Embracez me, karino! Kisez me, amatorino!”

“*Pu! Me ne kisos tu, nek embracos tu! Qua Brenda? Me esas itere lua matro, stupido! Pro quo me esas itere kun tu en sonjo? Me tandem sucesabis babilar kun mea filiino, e tu aspiris me! Quale tu audacis interruptar la dialogo kun mea filiino? Quale tu povas esar tante stupida? E nun? Ka nun me devas babilar kun tu? Lasez me babilar kun el, sen jenar ni e sen aspirachar la sonji stupide! Movez! Quon tu facas, ankore dormanta? Vekez! Ka tu esas kapabla facar nulo bona? Vekez! Movez! Kurez!”

“Haaaa! Helpo! Salvez me de la bomatro furioza! Quon me facez? Adube me eskapez? Adube me kurez?”

E klamante to, dum dormar, il saltis de la lito e... BAM! falinta adsur la pavimento.

Kompatinda Dylan! Persekutata da la bomatro!

Ma fortuneze – ni saveskis lo – en un de la posa dii il sucesis retrohavar sua sonjo kun sua dolca Brenda.